

Ze školních lavic

Děti ze 4. třídy ZŠ v Dolních Věstonicích se letos s chutí zapojily do recyklace a třídění odpadu. Ve škole, a možná i doma.

Prakticky, v CHKO Míkulov teoreticky, ale také jen tak. Slovy. Ze slov na papíře vznikly pěkné povídky. Jedna z nich si zasloužila cestu až do Prahy. Na základě hlasování odborné poroty literární soutěže v rámci školního projektu Recyklohraní na téma recyklace starých elektrospotřebičů získala v kategorii žáci do 11 let **3. místo** v ČR povídka Kateřiny Adamcové. Katka si cenu v Praze převzala osobně.

Danuše Knápková

"KAM S NÍM "

aneb Jak to bylo u nás doma

„Ahojte, já jsem barevná elektronková televize Tesla. Jsem už pěkných pár let v jedné rodině, která o mě hezky pečuje. Skoro každý víkend mi otírají rám i obrazovku a já si můžu krásně dýchat elektrinu. Každý den mi po obrazovce utíkají barevné tečky. Nejraději se na mě dívají děti. Každá pohádka dá práci a já jsem ráda, že si v noci můžu zdrímnout. Jé, to je takový krásný pocit, když je vypnutá obrazovka a já si můžu dát šlofika. Každý elektrický spotřebič má svůj konec. Ale já doufám, že to nebude brzy.

Kam mě to vezou? A co je tohle? Ty jo, to je obrovská hala. Hele, tam je LG a tam Panasonic, kámošky. Jsou ale tak velké, placaté a tenké! A tahle, ta je ale ohyzdná. Jsem hezčí.

Oni kupují novou televizi! To je nová televize! Mají ji místo mě! Hej! Co to děláte? O ou, je to tady, kam mě to nesou? To je můj konec! Bééé, můj život končí! Au, to bolí! Neosahávejte mě! To se nedělá! To je můj rám, neberte mi ho! Moje obrazovka, tu mi taky nechejte! Já nechci do sběrného dvora, nejsem nemocná! Moje součástky. Kde jsou moje součástky?? No nic, moje dušička stoupá do elektronkového nebe!

Aspoň se tam potkám se svou prababičkou černobilou televizí, a zahrájeme si s elektronkami žolíka! Ahoj, tak v příštím životě.“

Kateřina Adamcová, 4.A

Pálení čarodějnic

Tak jako na jiných místech v naší zemi, tak i ve Strachotíně jsme poslední dubnový den pálili čarodějnice. Ze začátku nám nepřálo počasí, protože odpoledne přišla krátká dešťová přehánka, ale potom se vyčáslilo. Děti mohly pod dozorem nejošklivějších „starých“ čarodějnic soutěžit v různých disciplínách a hledat zakopaný poklad! Jaké překvapení, když objevily krabici plnou bonbónů!!! Ohýnek byl malý, žádná obrovská vatra, přesto na bezpečnost poctivě dbali místní hasiči. Posilnění opečenými buřty bylo nezbytné k tomu, abychom měli sílu upálit několik čarodějnic. Jelikož Pálení čarodějnic nemá v naší obci dlouhou tradici (teprve třetí rok), těší nás čím dál větší účast dětí i dospělých a především těch, kteří se dokážou nahastrošit do kostýmů.

Jana Knápková

Den matek

Druhá květnová neděle připadla na desátého a tak jsme společně slavili Den matek v sále obecního úřadu ve Strachotíně. Děti z mateřské školy si nacvičily krátké pásmo básniček a říkanek. Další částí byla módní přehlídka holčiček, které předvedly oblečení pro všechna roční období. Program zpestřilo vystoupení souboru brňských tanečnic z Hustopečí, vlnících se v rytmu arabské hudby. Maminky, babičky a tety dostaly kytičku a drobné dárečky, které pro ně děti vyrobily. Děti se snažily a určitě pilně trénovaly a proto nás dvojnásob mrzí velmi nízká účast dospělých.

Jana Knápková

Plánované kulturní akce

- 31.7 – 2.8. – Tradiční krojované hody
- 29.8. – Rozloučení s prázdninami

„Stoletá babička“

Dne 9.5.2009 oslavila naše nejstarší občanka Strachotína paní Julie Fialová neuvěřitelných 100 let. V tento den ji navštívili zástupci naší obce, aby jí k tomuto významnému jubileu gratulovali.

Paní Fialová, dívčím jménem Bohatá, se narodila 9.5.1909 na Ukrajině. Pocházela z 12-ti dětí, jejími rodiči byli volynští Češi. V roce 1933 se provdala za Viktora Fialu, se kterým měla dvě dcery. Po 2. světové válce odešla se svou rodinou do Československa, kde se usídlili ve Strachotíně. Zpočátku rodina soukromě hospodařila, později pracovala v JZD. Paní Fialová měla celý život ráda práci na poli a ve vinohradě.

V současné době babička Fialová leží v hustopečské nemocnici, do které ji v minulém týdnu přišlo navštívit mnoho gratulantů. Paní Fialová na dotazy reaguje pokývnutím hlavy, již nedokáže slovně odpovědět, a tak nám nemohla sdělit své pocity. Nutno ale podotknout, že byla do vysokého věku velmi čiperná, dokonce se ještě v minulém roce zúčastnila obecního plesu ve Strachotíně, na kterém si s pomocí i zatančila. Školčátka ji přezdívala „babička bonbónková“, jelikož při procházkách rozdávala dětem sladkosti. GRATULUJEME!!!

Společenská kronika

Ve druhém čtvrtletí tohoto roku jsme se rozloučili s:
Serfözyová Emílie

V červnu jsme přivítali na světě:
Matýšková Sofie

Životní jubilea:
Sedláčková Anna – 95 let
Knápek František – 89 let
Stehlíková Františka – 86 let
Benešová Vlasta – 84 let
Sedláček Rostislav – 83 let
Ondryáš Jan – 82 let
Hutrová Markéta – 75 let

Inzerce

MONT-KERAMI

Rekonstrukce bytových jader a koupelen

- zranění
- špatný návrh
- obklady – dlažby
- vany, optoové koutky

- modernizace
- elektrifikace
- topení + plyn
- zednictví a oblékáčské práce

Kontaktujte nás dle dohodného telefonního čísla
mobil: 607 245 724, 607 245 720, 606 556 078

e-mail: obchod@mont-kerami.cz, www.mont-kerami.cz

Obrazová příloha

„Stoletá babička“ – Julie Fialová

Návštěva v nemocnici – gratulanti

Přípravka

Dorost

Mužstvo

Rozloučení se školkou

Mladí hasiči

Pálení čarodějnic

Den matek

Napáječka pro zvěř

Saulokna

Strachotinský zpravodaj
Vydává: Obecní úřad Strachotín jako občasník v nákladu 280 výtisků
Odpovědná osoba: Malá Renata

Strachotínský zpravodaj

Občasník

3/2009

Milí spoluobčané, držíte v rukou podzimní číslo Strachotínského zpravodaje. Dozvíte se v něm o všem, co se během prázdnin událo, o pár slov se s námi podělí hasiči, místní školka i ZŠ Dolní Věstonice. A nakonec se společně s našimi cestovateli podíváme do sousedního Polska i za daleké oceány. Jste zvědaví? Tak hurá do čtení!

Ze zastupitelstva

Ze zasedání zastupitelstva konaného dne 27.7.2009:

- schválení zastupitelů do ČOV – I.Murín, J.Mikáčová
- schválení Smlouvy o budoucí smlouvě s RGV o věcném břemenu na ulici Polní
- schválení žádostí o prošetření praskání RD na ul.Šakvická
- seznámení s výsledkem konkurzu na ředitelku MŠ Strachotín
- různé

Ze zasedání zastupitelstva konaného dne 3.9.2009:

- schválení prodeje bytu nad kotelnou
- schválení vyhlášky o spádovosti obce k ZŠ Dolní Věstonice
- vyhlášení nového výběrového řízení na stavbu hřbitovni zdi s novými výběrovými podmínkami
- schválení nové Zřizovací listiny MŠ Strachotín
- posouzení nabídek výběrového řízení na inženýrské sítě na ul. Polní
- schválení rozpočtového opatření
- různé

Z obce

Vážení občané, s radostí Vám nabízíme kalendář STRACHOTÍN 2010. V kalendáři naleznete 27 fotografií nejen obce jako takové, ale snažili jsme se zachytit i kulturní a společenský život v obci. Proto se na některých fotografiích mnozí sami poznáte. Kalendář můžete zakoupit v kanceláři Obecního úřadu anebo na poště za výrobní cenu 102,- Kč (cena je minimální vzhledem k nízkému nákladu výtisků).

Sbor dobrovolných hasičů Strachotín

V hasičce probíhali přes prázdniny další úpravy, jako je budování sociálního zázemí. Firma Amako, spol. s r.o.nám dodělala zábradlí u schodiště a dodělává pro děti překážky k trénování. Tímto firmě Amako, spol. s r.o. děkujeme.

Na konci prázdnin se hasiči zúčastnili dětského dne.

Již 12. září se zúčastnilo soutěže mladých hasičů „O pohár SDH obce Novosedlů“ sedm statečných. Byli to naši nejmladší hasiči: Daniel Páv, Aneta a Honzík Dohnalovi, Dominik Hájek, Nikola Dobrovolná, Lad'a Kaňa a David Zámečník. I když jsou začátečníci, statečně bojovali s ostřilými mančafy a nevzdali to po prvním útoku, kdy v zápalu boje zapomněli na jeden spoj. Druhým pokusem vše napravili, ale na medaile to přeci jen nestačilo.

Dana Murínová

...něco z historie...

Sbor dobrovolných hasičů

Byl ustaven v obci až v r. 1946. Prvními funkcionáři byli: velitel Josef Otáhal, starosta F. Prachař, jednatel Fr. Vašíček, trubači: Fr.Stehlík a Ant. Zdražil. Od německého spolku převzata 4taktní motorová stříkačka, ruční stříkačka a ostatní hasičské nářadí. U výtěžku I.plesu pořízeny hasičské stejnokroje. První křest ohněm podstoupil sbor na konci roku 1946, U Hamanů (nyní u Jož.Stehlíka) na Sklepní ulici začala hořet kolna. Při požáru došlo k menšímu zranění s.Šíra. V roce 1947 při velké jarní povodni byly drženy hlídky. Sbor dobrovolných hasičů měl také svůj prapor, jehož kmotřenkami byly s. Prachařová a Šírová.

Sbor vyvíjel i značnou kulturní činnost. Mimo plesy a taneční zábavy nacvičoval divadelní hry a zval též okolní divadelní soubory k pohostinským vystoupením. Na oplátku zase vyjížděl s nacvičenými hrami do okolních i vzdálenějších míst. Činnost se rozrostla zvláště po sloučení dramatických kroužků Sportovního klubu a Orla. Neaktivnějšími členy divadelního kroužku byli: Jan Gregor, Josef Otáhal, manželé Ondřej a M.Brzobohatí, Jan Mazur, Fr.Klein, J.Hutr, Eliška Nečasová, Věra Ráčková, Anna Velecká-Vašíčková a B.Pražan. Jejich přičiněním bylo vybudováno nové jevištní vybavení v hodnotě 42.000.- Kčs staré měny. Od jednoduchých her přikročeno k náročnějším dílům Klicpery, J.K.Tyla, Jiráka až po Šaldu, K.Čapka a Stehlíka. Činnost tohoto souboru ustala s nástupem televize a nezájmem některých veřej. činitelů.

Prameny: Vzpomínky Gregra,Otáhala a E.Nečasové
Výtažek z Pamětní knihy ONV ve Strachotíně.

TJ Sokol Strachotín

Na začátku nové fotbalové sezóny vzniklo ve Strachotíně nové družstvo žáků. Trenérem se stal pan Jiří Svoboda ze Šakvic. Mladým fotbalistům přejeme co nejlepší výsledky.

Naše školička

Prázdniny skončily a do mateřské školy se znovu vrátil život. Prostory školky se zaplnily dětmi a veselý smích se rozléhá po celém okolí.

V letošním roce nastaly ve školce personální změny. Paní ředitelka Zdražilová odešla na zasloužený odpočinek, který si po všech letech odpracovaných ve školce, kdy rozdávala dělem lásku a péči a učila je prvním krůčkům k vědění, zasloužila. Za to jí patří dík a úcta všech zaměstnanců a rodičů, kterých se v prostorách mateřské školy vystřídala pěkná řádka.

Na její místo nastoupila paní Alena Horáčková a nová paní učitelka se jmenuje Božena Kučerová. Ostatní stav zaměstnanců zůstává nezměněn. Kuchařka je paní Lenka Hudečková a školnice paní Hana Fialová.

Mateřskou školu navštěvuje v letošním školním roce 25 dětí, z toho je 16 dětí předškolního věku, ostatní děti jsou mladší. Proto se plně zaměříme na přípravu dětí pro vstup do první třídy základní školy a budeme nadále rozvíjet spolupráci se základní školou.

Navážeme na dobré výsledky při plnění programu rozvoje Zdravé mateřské školy, kde se děti seznamují s péčí o svoje zdraví a začlenění do společnosti, ve které žijí. Využijeme k tomu také krásného okolí obce, kde budeme pozorovat přírodu a také úsilí lidské práce při zlepšování životního prostředí.

Plánujeme pro děti různé činnosti, do kterých bychom rádi zapojili také rodiče, např. výstavka dýní, které si děti vyrobí doma a přinesou je na výstavku do MŠ. Dále bychom chtěli uspořádat společné pouštění draků, sběr kaštanů a výstavku výrobků z nich. Uspořádáme také besídky pro rodiče i občany obce.

Děti budou od listopadu navštěvovat plavecký kurz v Hustopečích. Přijede k nám také paní logopedka, která prověří správnou výslovnost dětí a nabídne rodičům návštěvu logopedické poradny pro nápravu výslovnosti dětí.

Zúčastníme se také kulturních akcí, jako je návštěva divadelních představení a různých akcí pro děti, jako je maškarní ples nebo i výlety pro děti

Zkrátka naším cílem je snažit se o to, aby do naší školky chodily děti s úsměvem a rády vzpomínaly na dny strávené v mateřské škole.

Alena Horáčková

ZŠ Dolní Věstonice

Věstonické Venuše putovaly do světa

Psát o škole v červnu je snadné. Za dětmi je deset měsíců pilná práce. Ale v září? Kdy škola začíná? Přesto myslím, že výsledků naší práce bylo dost i na prázdniny, i na začátek nového školního roku.

Na Základní škole v Dolních Věstonicích pracuji s dětmi v keramickém kroužku. Snažíme se svými výrobky potěšit všechny kolem sebe. Dokonce jsme si zahráli na Njana a modelovali Venuši. Není divu. Chodit do školy v Dolních Věstonicích a nezkusit si to? Při práci s keramickou hlinou a modelování postavy Venuše, zachovatelky rodu, se děti pekelně soustředily, ale také notně zasmály. Keramické figurky s kouzlem dětského tvoření jsme si nejenom odnesli domů, ale také jimi zastoupili naši školu. V květnu, kdy probíhal Den muzeí Jihomoravského kraje a v prostorách školy se promítal film o vykopávkách a proběhla přednáška, naše Venuše putovaly se členy Klubu příznivců Věstonické Venuše do San Francisca. V červnu, kdy ve Strachotíně probíhal již druhý plenér (plenér je jednoduše řečeno malba malovaná venku podle skutečné předlohy), cestovaly s malířkami do Polska.

A věřte, že s postavkami Věstonické Venuše máme ještě další plány.

Danuše Knápková

Tradiční krojované hody

Letošní hodové veselí začalo poslední červencový pátek tradičním stavěním máje a večerní diskotékou. V sobotu 1.8. dopoledne stárci zvali občany Strachotína i ostatní návštěvníky Strachotína na zábavy. V sobotu večer přišlo pod máj rekordních 400 osob. V neděli odpoledne se jako tradičně stárci sešli u první stárky a šli průvodem pod máj. Zábava pokračovala i večer, ovšem kolem 22.00 hodiny se zvedl prudký vítr a začalo přšet. I když bouřka byla krátká, všichni se odebrali do sálu, kde se pokračovalo do ranních hodin. Po oba dny hrála k tanci i poslechu dechová hudba SKALIČANÉ ze Slovenska.

Den pro děti – rozloučení s prázdninami

Tradičně jsme se poslední prázdninovou sobotu 29.8.2009 sešli na strachotínském hřišti, abychom se ve dni plném zábavy a her rozloučili s prázdninami. Stejně jako loni nám nepřálo počasí. Již od rána přišlo a citelně se ochladilo, i když ještě den před tím bylo úmorné vedro. Celé dopoledne jsme se rozhodovali, zda akci odložíme, ale meteorologové nás ujistili, že po obědě by mělo nastat protrhávání oblačnosti a odpoledne by měl déšť ustát. Takže jsme se rozhodli pro konání akce a dobře jsme udělali.

Krátko po obědě totiž nad Strachotínem cosi zaburácelo a zahučelo a to vyprovokovalo všechny doposud váhající k tomu, aby se tepleji oblékli a na hřiště přišli. Pár kapek deště nás přece nemůže odradit od velkého překvapení! Na hřišti totiž přistál vojenský vrtulník! Všichni jsme netrpělivě čekali až se úplně zastaví vrtule, abychom se mohli k stroji vrhnout a prozkoumat i jeho vnitřek. Posádka byla velmi milá a zodpovídala naše dotěrné otázky. Přivezli s sebou i vlčáka vycvičeného na pachové stopy a ten nám ukázal, jak umí vyhledat skrytou „bombu“.

Shodou okolností byla na tuto sobotu ohlášená ve Strachotíně předvolební kampaň ČSSD pro nastávající volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu, a tak na hřiště zavítal i poslanec za Jihomoravský kraj Mgr. Bohuslav Sobotka.

Po odletu vrtulníku, kterému jsme všichni nadšeně zamávali, na nás čekali další vojáci, kteří nám předváděli různé zbraně a pomůcky. To byla zábava především pro kluky a jejich tatínky, kteří mnohdy zjišťovali, že není tak snadné mít na sobě ochranou vestu vážící několik kilo!

A protože odpoledne již opravdu nepřšelo, mohl se nafouknout i slibovaný skákací hrad a postavit trampolína! Dále se soutěžilo v různých disciplínách o cukrovinky a o nejlepšího sportovce a malíře. Místní hasiči si řídili soutěž hašení na cíl. Novinkou byla i možnost zastřílet si s paintballových pistolí, což se zájmem vyzkoušeli i dospělí. Maminky tradičně napekly buchty, které se též bodovaly, aby mohla být vyhlášena nejlepší pekařka.

Po setmění jsme odpálili krásný ohňostroj a ti, kterým zbyla ještě nějaká energie, si ji mohli vybit na diskotéce. Odcházel jsem v pozdních nočních hodinách unavení, ale velmi spokojení.

Jana Knápková

Plánované kulturní akce

- 10.10. – Dýňobraní
- 28.11. -Hudebně zábavný pořad pro důchodce
- Mikulášská besídka
- Vánoční zpívání

Známe je

V této rubrice bychom rádi uveřejňovali příběhy, reportáže ze života našich spoluobčanů. Jsme malá vesnička, se sousedy se skoro denně míváme na ulici, a přesto si ani nefekneme, že například "sousedovic Anička" vyhrála v celorepublikové recitační soutěži, že "babička Amálka" se zúčastnila soutěže O nejskvělejší babičku, že ten nenápadný kluk jezdí na motorce a vyhrává ... Zkuste i vy nám zasílat podněty nebo již hotové příspěvky, zkusme se dívat navzájem kolem sebe kolik šikovných lidíček žije s námi v té naší malé věci.

Na úvod bychom chtěli představit ty z nás, kteří jdou za svým a plní si své životní sny.

Blahopřání mažoretkám (ze Strachotína)

Určitě si vzpomenete na loňskou oslavu Dne matek. Nejenom sál, ale i naše oči rozzářily mažoretky Lady Stars Hustopeče. Děvčata pracují pod vedením paní Věry Komoňové a její dcery Michaly. Dvakrát týdně pravidelně trénují, mimořádné víkendy s lektory, týdenní soustředění a spousta další práce, času, cestování, vystupování a soutěžení.

To vše bylo nedávno zúčteno tím nejvyšším oceněním. Lady Stars ve věkové kategorii kadečky se letos rozjely až do polské Opole, kde za předvedenou free-stylovou skladbu CARMEN získaly od mezinárodní poroty "GOLD MEDAL" a staly se mistryněmi Evropy. Blahopřejeme touto cestou Maruše Knápkové a Katce Adamcové, které svým vystoupením reprezentovaly nejen Českou republiku, ale i naši obec Strachotín.

Danuše Knápková

Skončila úspěšná sezona

I z malé vesnice vzejde velký závodník. Např. takový Rossi, pochází z Urbina a dnes má fanoušky po celém světě. I v naší obci máme závodníka, a jelikož na svém motocyklu značka Yamaha R1 propaguje svoji obec i v cizině, je nasnadě Vám představit Jiřího Danihela, abyste jej mohli poznat z jeho závodnické stránky. Třeba i on si tak postupně získá další fanoušky.

Jirka je pravidelným účastníkem Mistrovství ČR, které se skládá ze 6 závodů:

- 2x Brno – Masarykův okruh
- Most
- 2x Maďarsko - Hungaroring
- Maďarsko - Pannoniaring

Příští rok by se rád zúčastnil celého šampionátu UEM Alpe Adrie Cup – evropský šampionát. Kdo je pozorný divák Moto GP na TV Nova, mohl Jirky zahlédnout v příspěvku z dubnového závodu na Hungaroringu.

Jak by Jirka alias Kofi hodnotil letošní sezonu? „Dá se říct, že to byla úspěšná sezona, nikde jsem nespadol a vždy dojel. Nejhorší byl mokrá závod v Brně a první závod na Hungaroringu, kde je složitá a velmi technická trať. Jen mě mrzí, že jsem se nemohl z finančních důvodů zúčastnit dvou závodů, v Mostě a na Pannonii. Sezona jednoduchá nebyla, i přes veškerou přípravu se vyskytly menší i větší problémy s technikou, ale naštěstí mi tyhle nedostatky pomohl vyřešit skvělý mechanik Zdeněk Pítka. Touto cestou bych rád poděkoval svým významným sponzorům, kteří mě podpořili – výkopové práce Danihel, obec Strachotín, Strachotínská bouda, firma Epinen s.r.o., Moto Komár, dále děkuji všem co mi drží palce a přijedou mě na závod podpořit.“

Letos se Mistrovství ČR účastnilo 39 jezdců a Jirka skončil v celkovém pořadí na 12.místě.

Lucie Murinová

U Protinožců

Ještě teď si matně vzpomínám, když jsem se poprvé začel do cestopisného románu o dobrodružství českého emigranta v Austrálii. Velice silně na mě zapůsobil a od té chvíle jsem ve skrytu duše toužil touto mimořádnou zemi navštívit. Působivé fotografie zmotného ráje ještě více provokovali moji fantazii a přinutili mne uvážovat nad tím, jak by bylo možné moji cestu realizovat. Ostatně říká se, že by člověk neměl proslvit svůj život, ale prožít svůj sen. Jak snadno se to říká, hůře ovšem provádí. Nicméně jsem byl rozhodnut o svoji výpravě za poznáním. Nejsnadnější cestou jak získat víza, bylo v mém případě zaplatit školné a poté zažádat o studentská víza, která vám umožní během studia pracovat. Poté vás čeká jen koloběh papírování, nezbytných formalit a zdlouhavého čekání.

Jako svoji destinaci jsem si vybral Sydney. Kosmopolitní město známé svou vibrující atmosférou, kulturním životem a nádhernými plážemi. Po více než 24 hodinách v letadle jsem vystoupil na opačném konci světa a přinutilo mě to k zamyšlení, jak je ten svět vlastně malý, když se dá tak snadno přeletět. Jakmile jsem se ubytoval v hostelu, mě první kroky směřovaly do přístavu, i když Sydney jako takové je do jisté míry jeden velký přístav. Najdete zde nespočet zátok a zálivů, po kterých se pomocí vodních taxi nebo ferry, které jsou součástí městské dopravy, dostanete téměř kamkoliv. Když se rozhlédnete, musí vás napadnout, že snad každý čtvrtý obyvatel Sydney vlastní jachtu nebo plachetnici vzhledem k tomu ohromnému počtu kotvičích lodí. Dechberoucí podívaná se mi naskytla pod Harbour Bridgem, kde zastavují obrovské mezikontinentální lodě, které jsou schopny převážet 15 – 20 000 lidí, taková plovoucí města v jejichž těsné blízkosti se opravdu cítíte jako směšná zdobnělina. Jak se něco tak monstrózního dokáže plavit oceánem, mi zůstává záhadou.

Krásný mořský vzduch se svěžestí oceánu je doslova všudypřítomný, pochopitelně centrum města je přečpané jako všechna velkoměsta, takže o nějakém čerstvém vzduchu nemůže být řeč. Přesto je únik z ruchu metropole snadnější než kdekoliv jinde, Sydney má ve svém okolí 52 pláží s bělostným pískem, azurově modrou oblohou a tyrkysovou modří oceánu. Dokonce i ty nejmenší pláže jsou vybaveny veřejnými grily, které jsou volně k dispozici a o víkendech se tu schází rodiny s dětmi a přátelé k bezstarostnému odpočinku. Dobře propečený steak, krásně vychlazené pivo a pěkné počasí se zdají být zaručeným receptem na příjemně strávený den.

Podmořský svět je neméně zajímavý, mým nejzáživnějším koníčkem se přes léto stalo šnorchlování. Strávil jsem celé hodiny s potápěčskými brýlemi na očích a s údivem žasl, co dalšího uvidím. Pod hladinou se spokojeně potulují

rejnci i chobotnice, různé barevné rybičky, které mořský proud přitáhá až z tropického pásma. Bohužel se také velice často stává, že je horko k zalknutí a moře láká k osvětlení svým podmanivým šuměním, přesto se všichni pečou na pláži a do vody se odváží málokdo, protože k pobřeží zavítala velice nebezpečná medúza bluebottle jellyfish. Jiný případ je, když letní idylku bezohledně ukončí hrozivé znění plážových sirény, která oznamuje přítomnost žraloka a všichni se s lehkým nádechem paniky snaží co nejrychleji dostat z vody, během několika minut přiletí helikoptéra a vy jen z úctyhodné vzdálenosti pozorujete nemilosrdného predátora.

Co mě velmi překvapilo na mé první večerní procházce, byla jakoby pohybuující se černá obloha a stromy plné života vydávající prapodivné zvuky. Když jsem se zadíval pozorněji, uvědomil jsem si, že je to několik set netopýrů obřích rozměrů, kteří jsou prakticky všude. Později jsem zjistil, že patří k jednomu z největších druhů na světě a jejich rozpětí křidel se pohybuje kolem jednoho metru, naštěstí pro mě jsou to vegetariáni. O mnoho příjemnější pohled se mi naskytl za bílého dne, kdy místo vlaštovek či špačků, všude poletují papoušci Kakadu se žlutými chocholkami a pestrobarevnými papoušci Lori nebo Korely. Nesmím se zapomenout zmínit o velikosti tamějších pavouků, kteří vzbuzují veliký respekt, volně si visí v parcích a lidé se tím nezdají být nijak zvlášť pohoršení, nicméně mnozí z nich představují smrtelné nebezpečí především pro malé děti a lidi se srdcevní vadou.

Necelých 60 km od Sydney se nachází Blue Mountains neboli Modré Hory, jejich barva je skutečně modrá díky eukalyptovému oleji, který zkresluje barevné spektrum. Bez nadsázky mohu říct, že se vás zmocní pocit jako byste se pomocí stroje času přemístili do pravěku. Ve chvílích kdy se prodíráte pralesem a obdivujete gigantické cedry či obří přesličky je iluze dokonalá. Impozantní vodopády a padlé mohutné kmeny ještě více přidávají na dramatičnosti úchvatné krajiny.

Je to bezesporu překrásná země, kterou nelze příliš dobře poznat během tak krátké doby, jistě má i své problémy ať jsou to rozsáhlé požáry, které se stěží zastavují či ničivé povodně v období dešťů. Ale i přesto jaká jsou rizika, že se utopíte, uhoříte, kousne vás pavouk nebo sežere žralok si stále myslím, že se to nevyrovná tomu, do jaké míry vás to obohatí. Kolik člověk vstřebá energie z každodenního přístupu k oceánu a slunečním paprskům, které zahřejí i na duši. Pokud uvažujete, že byste se na tento kontinent někdy rádi podívali, můžu vám to s klidným svědomím doporučit.

Igor Vojtenko

Cesta za velkou louží

Jednoho rána se mi nějak zastesklo po cestování. Měla jsem pocit, že Strachotín je mi těsný, stejný kostelík, stejný kopec, stejní lidé. Chtělo by to změnu! Od rodičů jsem měla zatím povolenou jen Evropu, za oceán jsem měla zákaz. Ale zakázané ovoce prý nejvíce chutná, takže nastalo období „lámání“ rodičů a shánění agentury a zahraničního stipendia. Kupodivu se to vše podařilo a já mohla prohlásit: „Kanado chystej svou náruč, já letím!!!“

Kanada mě přivítala mrazivým počasím na letišti v Calgary. Jak taky jinak v Albertě, provincii zimních sportů. Můj náhradní domov byl ve městě Red Deer – angličtinářji si správně přeložili jako Červený jelen, ti tam opravdu po horách běhají. Větší strach jsem měla zpočátku ze setkání s medvědy, jelikož na každém rohu byla cedule s pokyny, jak se chovat při setkání s tímto zvířátkem. Na cestě do národního parku Banff jsem mohla obdivovat malé medvíďátka přímo u cesty asi na 30 metrů. Místo strachu jsem však cítila obrovskou radost.

Po dvoudenní aklimatizaci jsem nacupitala do školy Hunting Hills High School, která je úplně jiná než na jaké jsme zvyklí my v České republice. Jak vzhledem, tak i upořádáním učebně, vybavením přístupem učitelů, známkováním. Počítejte například s tím, že se z učebny do učebny stěhuje jen student, nikoliv učitel- učebna je zároveň i kabinetem učitele. Jednotlivé učebny jsou označeny jen čísly, 2395 mi utkvělo v paměti jako učebna sociologie. V čem bych mohla kanadské školství pochválit je vybavenost školy. Český student přivyklý na chudé české školičky by se divil. Sešit? Ale kde, ten tam vůbec nemusíte mít. Učitel vám kopíruje a dává na každou hodinu jakýsi prototyp skript. A třeba v hodině art (umění) jsem měla dojem, že se ze mne stal akademický

umělec, plátna všeho druhu, barvy, stojany, štětce, keramika, knihy, regály plné papírů a jiných potřeb k výtvarné výchově. No prostě oči se mi jen kouřily.

Mezi negativa bych zcela jistě zařadila úroveň vzdělanosti studentů. Na jeden semestr (zhruba náš půlrok) jste si vybrali jen 4 předměty, které se vám pak každý den opakovaly. Jistě pochopíte, že oproti našim studentům musí být výsledný efekt daleko za našim průměrem. Kanadští spolužáci neměli vůbec všeobecný přehled, s údivem a otevřenou pusou jsem nechápajícím koukala na studenta, který nebyl schopen v maturitním ročníku začlenit státy na jednotlivé kontinenty. Se svými vědomostmi nabytými ještě snad i v mateřské škole jsem „osluhovala“ kanadské profesory. S nadhledem jsem mohla některé posměváčky kvůli špatně vyslovenému slovíčku v anglickém jazyce, „uzemnit“ stejným slovíčkem či větou ve francouzštině, němčině, češtině a z části i italštině. Nedokázali pochopit, že oni sice mluví světovým jazykem, který my se učíme, ale oproti nám, oni zůstanou jen u jednoho. Jsem prostě pyšná na to, že jsem studentka české školy a se vztyčenou hlavou jsem mohla na mapě ukázat, že tady v té malé obci Strachotín je nás takových šikovných studentů víc.

S překvapeným výrazem by v Kanadě zůstali i naši poradcové přes výživu. Pokud jste si doposud mysleli, že naše děti se stravují nezdravě, jste na velkém omylu. Žaludek mi nadskočil jen při pohledu na jejich jídelníček ve „školní jídelně“. Ta je totiž řešena velkým prostorem přímo ve škole, a nenajdete zde nic jiného než řadu oblíbených „fast foodů“. Takže žádné svačinky od maminky s jablíčkem, ale každý den jen hambáče, frity, smažená křídélka, tortily s různými omáčkami, zmrzlíny. Za týden jsem už reklamu na Mc Donalda nemohla ani vidět. A po přeletu jsem pozváni „na mekáče“ při cestě z letiště brala jako černý humor ☺. Abych alespoň trošku zachránila jejich reputaci, dodám, že jste si mohli někdy koupit i zeleninový nebo ovocný talířek, což ale tedy moc místních studentů nepraktikovalo.

Zvláštní bylo pro mne i rozložení jídel během dne. V rodině jsem si dlouho zvykla na to, že hlavním jídlem je pro ně večeře nikoliv oběd, jak je tomu u nás. Lunch – oběd, je v Kanadě chápán jen jako svačinka, něco malého – třeba malý hamburger ☺. Až večer se to v kuchyni či restauraci rozjede ve velké. A ten, kdo nemá rád mléko, by v Kanadě nepochodil. Každou večeři je potřeba zapít pořádnou dávkou mléka. Já ho mám ráda, ale zapíjet fazole či klobásu mlékem, bylo i na mě moc.

Ráda bych se o této zemi javorového listu rozepsala, dojmů a zážitků je opravdu mnoho, bohužel nemám vyhrazeno tolik místa ve zpravodaji, ale pokud mi to redakce umožní, ráda se v příštím čísle ještě rozepeču. Třeba by někoho zajímalo, proč by české ženy měly poslat své manžele do Kanady na zkušenou.

Gutmanová Daniela

Obrazová galerie

Soutěž hasičů

Nové družstvo žáků

Ukončení prázdnin

Mažoretky – Polsko 2009

Hody 2009

Jiří Danihel

Společenská kronika

Ve třetím čtvrtletí tohoto roku jsme se rozloučili s:

Jiří Král
Jaroslav Beran
Fialová Julie
*

Ve třetím čtvrtletí jsme přivítali na svět:

Serfözö Denis
Strítěcká Sofie
Blahová Vanessa

Životní jubilea:

Holešinská Marie – 87 let
Krejčí Blažena – 84 let
Bohatá Marie – 81 let
Chaloupková Marie – 81 let
Strouhal Zdeněk – 65 let

Jak jistě víte, v Boleradicích hraje ochotnické divadlo. Na repertoáru mají divadelní představení Cikánský baron a od ledna další tituly. Pokud by jste měli zájem, zorganizovali bychom zájezd. Vstupné je 80,- Kč.

Myslíme si, že by trošku kultury mohlo oživit nastávající zimní období.

Pokud si někteří občané nepřejí zveřejňování svých výročí ve zpravodaji, mohou to nahlásit na obecním úřadě.

Také má každý možnost přispět do Strachotínského zpravodaje nějakým nápadem, článkem či fotkou. Tyto příspěvky můžete dát také na obecní úřad. Zveřejňovat se budou jen podepsané příspěvky. Fotky nepoškozované vrátíme.

Strachotínský zpravodaj
Vydává: Obecní úřad Strachotín jako občasník v nákladu 250 výtisků
Odpovědná osoba: Malá Renata

Strachotínský zpravodaj

Občasník

4/2009

Hvězdička

Martina Drijverová

Hvězdička stříbrná
dopadla na zem
a všechno kolem nás
mění se rázem.
Hvězdička stříbrná
jehličím zavoní,
v zavřeném pokoji
zvoneček zazvoní.
Hvězdička stříbrná
na okno zaťuká
jaká má tajemství
pro holku, pro kluka?
Hvězdička stříbrná
nám zase po roce
přináší stromček,
přináší Vánoce.

Ze zastupitelstva

Zasedání obecního zastupitelstva

15.10.2009:

- zamítá podanou žádost na krajský úřad na převod vodní plochy Saulokna na obec jako komerční vodu
- schvaluje návrh smlouvy na opravu hřbitovní zdi
- schválení provedení inventur veškerého majetku obce
- prodloužení termínovaného vkladu u ČS
- schválení rozpočtového opatření
- schvaluje žádosti a záměry prodeje pozemků; kupní smlouvy na pozemky
- různé

Zasedání obecního zastupitelstva

26.11.2009:

- info o kabelové televizi-digitalizace
- rozšíření vodovodní sítě na ul. Sklepní
- schválení smlouvy na hudební produkci na obecní ples
- plán zimní údržby obecních komunikací
- rozpočtového opatření 6+7
- rozpočtového provizoria
- schválení záměrů a prodejů pozemků
- kontrola plnění usnesení byt Šalmík
- dům s peč. službou – jedná se ořez kaštanů
- kemp Guttmanů
- výroba tabulek

Z obce

Sbor dobrovolných hasičů

Co je nového u mladých hasičů? Určitě pokročili ve znalostech v požární ochraně. V září začala celostátní soutěž „hry Plamen“, na kterou se musí mladí hasiči pečlivě připravovat. Již v říjnu se zúčastnili první velké soutěže – štafeta a závod požárnícké všestrannosti. Ve štafetě se starší družstvo umístilo na 10.místě z 11 družstev, mladší družstvo na 8.místě z 11 družstev. Závod požárnícké všestrannosti spočívá v plnění různých úkolů na stanovištích v co nejkratším čase. Obě naše družstva nás mile překvapila, starší družstvo se umístilo v tomto závodě na 11.místě ze 14 družstev, mladší byli ještě lepší, byli 5. z 12 družstev. Ve hře Plamen tak získali první důležité body.

Ani v hasičce nesměli na podzim chybět dýňoví bubáci, tak si je mladí hasiči jak namalovali, tak sami vyřezali z dýní.

Na advent si zase vyrobili vlastnoručně vánoční koule, kterými ozdobili strom před hasičkou. S pomocí hasičů svítí strom i hasička.

Pro potěšení vyhlásili mladí hasiči soutěž o nejlepší výzdobu domů a zahrádek. Se vši důležitostí ohodnotí každý dům a před Vánoci vyhlásí vítěze. (první, druhé a třetí místo)

Hasiči přejí všem krásné prožití vánočních svátků bez hořících stromků, dýmající trouby se spáleným cukrovím či rybou a jiných nehod.
Dana Murínová

Myslivecké sdružení

Doba lovu

Listopad a prosinec jsou měsíce, na které se myslivci těší asi nejvíce. Je to období honů a naháněk, kdy se v počtu ulovené zvěře odrazí, jak dobrý byl rok, zda do vrhů mláďat zajíčků přišlo, jestli